

ουρανοπολιτών αγίων. Και το ίδιο Άγιο Πνεύμα είναι στη γη, στις ψυχές όσων αγαπούν το Θεό. Εν Πνεύματι Αγίω οι ουρανοί βλέπουν τη γη, ακούνε τις προσευχές μας και τις προσκομίζουν στο Θεό. Ζούμε στη γη και δεν βλέπουμε το Θεό, δεν μπορούμε να Τον δούμε. Άλλα σαν έρθει το Άγιο Πνεύμα στην ψυχή, τότε θα δούμε το Θεό, όπως Τον είδε ο άγιος Στέφανος (Πράξ. 7:55-56). Η ψυχή και οι νους αναγνωρίζουν αμέσως με το Άγιο Πνεύμα ότι Αυτός είναι ο Κύριος. Έτσι ο άγιος Συμεών ο Θεοδόχος, με το Άγιο Πνεύμα, αναγνώρισε στο μικρό βρέφος τον Κύριο (Λουκ. 2:25-32). Έτσι και ο άγιος Ιωάννης ο Βαπτιστής, με το Άγιο Πνεύμα επίσης, αναγνώρισε τον Κύριο και Τον υπέδειξε στους ανθρώπους. Και στον ουρανό και στη γη, ο Θεός γνωρίζεται μόνο με το Άγιο Πνεύμα, όχι με την επιστήμη. Και τα παιδιά που δεν σπούδασαν καθόλου, γνωρίζουν τον Κύριο με το Άγιο Πνεύμα. Χωρίς το Άγιο Πνεύμα κανείς δεν μπορεί να γνωρίσει το Θεό και πόσο πολύ μας αγαπάει. Ακόμα κι αν διαβάζουμε πώς μας αγάπησε και έπαθε από αγάπη για μας, σκεφτόμαστε γι' αυτά μόνο με το νου, αλλά δεν καταλαβαίνουμε όπως πρέπει, με την ψυχή, την αγάπη του Χρίστου. Όταν όμως μας διδάξει, τότε γνωρίζουμε με ενάργεια και αισθητά την αγάπη· τότε γινόμαστε όμοιοι με τον Κύριο.

Καθένας μας μπορεί να κρίνει για το Θεό κατά το μέτρο της χάριτος του Αγίου Πνεύματος που γνώρισε. Γιατί πώς είναι δυνατό να σκεφτόμαστε και να κρίνουμε για πράγματα που δεν είδαμε ή δεν ακούσαμε και δεν ξέρουμε; Οι άγιοι λένε πώς είδαν το Θεό. Αλλά υπάρχουν και άνθρωποι που λένε ότι δεν υπάρχει Θεός. Είναι φανερό πώς μιλούν έτσι γιατί δεν Τον γνώρισαν αυτό όμως δεν σημαίνει καθόλου πώς ο Θεός δεν υπάρχει.

Οι άγιοι μιλούν για πράγματα που πραγματικά είδαν και γνωρίζουν. Δεν λένε, για παράδειγμα, πώς είδαν ένα άλογο μήκους ενός χιλιομέτρου ή ένα πλοίο δέκα χιλιομέτρων, που δεν υπάρχουν. Κι εγώ νομίζω, πώς, αν δεν υπήρχε Θεός, δεν θα μιλούσαν καν γι' Αυτόν στη γη. Οι άνθρωποι όμως θέλουν να ζουν σύμφωνα με το δικό τους θέλημα και γι' αυτό λένε πώς δεν υπάρχει Θεός, βεβαιώνοντας έτσι μάλλον πώς υπάρχει.

Όλων των λαών ή ψυχή αισθανόταν πώς υπάρχει ο Θεός, αν και δεν ήξεραν να λατρεύουν τον αληθινό Θεό. Το Άγιο Πνεύμα όμως δίδαξε πρώτα τους προφήτες, έπειτα τους αποστόλους, κατόπιν τους αγίους πατέρες και επισκόπους μας, κι έτσι έφτασε ως εμάς η αληθινή πίστη. Εμείς γνωρίσαμε τον Κύριο με το Άγιο Πνεύμα. Και όταν Τον γνωρίσαμε, τότε στερεώθηκε σ' Αυτόν ή ψυχή μας.

Γνωρίστε, λαοί, ότι πλαστήκαμε για να δοξάζουμε τον ουράνιο Θεό, και μην προσκολλάστε στη γη, γιατί ο Θεός είναι Πατέρας μας και μας αγαπάει σαν πολυπόθητα παιδιά Του.

Όποιος δεν γνωρίζει τη χάρη, δεν την επιζητεί. Οι άνθρωποι προσκολλήθηκαν στη γη, γι' αυτό Οι πιο πολλοί δεν ξέρουν πώς τίποτα το γήινο δεν μπορεί να συγκριθεί με τη γλυκύτητα του Αγίου Πνεύματος.

Πολλοί φιλονικούν για την πίστη - και δεν υπάρχει τέλος σ' αυτές τις φιλονικίες -, ενώ, αντί να φιλονικούμε, πρέπει να προσευχόμαστε μόνο στο Θεό και την Παναγία, και ο Κύριος θα μας δώσει το φωτισμό χωρίς φιλονικίες, και μάλιστα γρήγορα.

Πολλοί μελέτησαν όλες τις θρησκείες, αλλά δεν γνώρισαν την αληθινή πίστη όπως πρέπει. Όποιος όμως προσεύχεται στο Θεό με ταπείνωση να τον φωτίσει, σ' αυτόν ο Κύριος θα δώσει να μάθει πόσο αγαπάει τον άνθρωπο. Οι υπερόπτες ελπίζουν να μάθουν τα πάντα με το νου τους, αλλά ο Θεός τους έθεσε όρια.

Ο Κύριος είπε: «Όπου ειμί εγώ, εκεί και ο διάκονος ο εμός εσταί... ίνα θεωρή την δόξαν την εμήν» (πρβλ. Ίω. 12:26· 17:24). Οι άνθρωποι όμως δεν κατανοούν τις Γραφές, τις βρίσκουν σχεδόν ακατανόητες. Μόνο όταν τους διδάξει το Άγιο Πνεύμα, τότε όλα γίνονται κατανοητά και ή ψυχή αισθάνεται σαν να είναι στους ουρανούς. Γιατί το ίδιο Άγιο Πνεύμα είναι και στους ουρανούς και στη γη και στην Άγια Γραφή και στις ψυχές όσων αγαπούν το Θεό. Χωρίς Πνεύμα Άγιο Οι άνθρωποι

πλανώνται και αδυνατούν να γνωρίσουν αληθινά το Θεό και την ανάπαυση κοντά Του, έστω κι αν μελετούν συνεχώς. Ω αδελφοί, σας παρακαλώ και σας ικετεύω στο όνομα της ευσπλαχνίας του Θεού: Πιστεύετε στο Ευαγγέλιο και στη μαρτυρία της Άγιας Εκκλησίας, και τότε θα γευθείτε, ήδη άπ' αυτή τη γη, τη μακαριότητα του παραδείσου. Αληθινά, η βασιλεία του Θεού είναι μέσα μας: Η αγάπη του Θεού χαρίζει στην ψυχή τον παράδεισο. Πολλοί πρίγκιπες και άρχοντες εγκατέλειψαν τους θρόνους τους, όταν γνώρισαν την αγάπη του Θεού. Κι αυτό είναι ευνόητο, γιατί ή αγάπη του Θεού είναι φλογερή. Με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος ή χαρά της ψυχής φτάνει ως τα δάκρυα, και τίποτα επίγειο δεν μπορεί να συγκριθεί μαζί της.

Πόσο ευτυχισμένοι είμαστε εμείς οι ορθόδοξοι χριστιανοί! Τι Θεό έχουμε! Είναι αξιολύπητοι όσοι δεν γνώρισαν το Θεό. Αυτοί δεν βλέπουν το αιώνιο φως, και μετά το θάνατο πορεύονται στο αιώνιο σκοτάδι. Αυτό το ξέρουμε, γιατί το Άγιο Πνεύμα πληροφορεί μέσα στην Εκκλησία τους αγίους για το τι υπάρχει στον ουρανό και τι στον Άδη.

«Ω, πόσο αξιολύπητοι είναι οι πλανεμένοι άνθρωποι! Αυτοί δεν μπορούν να ξέρουν τι είναι η αληθινή χαρά. Μερικές φορές διασκεδάζουν και γελούν, αλλά το γέλιο και ή απόλαυση που δοκιμάζουν θα μεταβληθούν σε θρήνο και θλίψη. Δική μας χαρά είναι ο Χριστός. Με τα πάθη Του μας έγραψε στο βιβλίο της ζωής, και στη βασιλεία των ουρανών θα είμαστε αιώνια με το Θεό και θα βλέπουμε τη δόξα Του και θα ευφραινόμαστε μαζί Του. Η χαρά μας είναι το Άγιο Πνεύμα. Είναι τόσο γλυκό και ευχάριστο! Αυτό μαρτυρεί στην ψυχή για τη σωτηρία.

Τα επίγεια μαθαίνονται με την επίγεια διάνοια, ενώ ο Θεός και όλα τα επουράνια γνωρίζονται μόνο με το Άγιο Πνεύμα. Γι' αυτό παραμένουν απρόσιτα στο νου που δεν αναγεννήθηκε.

Τι μας εμποδίζει να γνωρίσουμε το Θεό

Η απιστία προέρχεται από την υπερηφάνεια. Ό υπερήφανος ισχυρίζεται πώς θα γνωρίσει τα πάντα με το νου του και την επιστήμη, αλλά η γνώση του Θεού παραμένει ανέφικτη γι' αυτόν, γιατί ο Θεός γνωρίζεται μόνο με αποκάλυψη του Αγίου Πνεύματος.

Ο Κύριος αποκαλύπτεται στις ταπεινές ψυχές. Σ' αυτές δείχνει τα έργα Του, που είναι ακατάληπτα για το νου μας. Με τον φυσικό μας νου μπορούμε να γνωρίσουμε μόνο τα γήινα πράγματα, κι αυτά μερικώς, ενώ ο Θεός και όλα τα ουράνια γνωρίζονται με το Άγιο Πνεύμα.

Μερικοί μοχθούν σ' όλη τους τη ζωή για να μάθουν τι υπάρχει στον ήλιο ή στη σελήνη ή κάτι παρόμοιο, άλλ' αυτά δεν ωφελούν την ψυχή. Αν όμως προσπαθούσαμε να γνωρίσουμε τι υπάρχει μέσα στον άνθρωπο, τότε θα βλέπαμε στην ψυχή του αγίου τη βασιλεία των ουρανών, ενώ στην ψυχή του αμαρτωλού

σκοτάδι και κόλαση. Και είναι ωφέλιμο να το ξέρουμε, γιατί θα είμαστε αιώνια είτε στη βασιλεία είτε στην κόλαση.

Ο νωθρός στην προσευχή εξετάζει με περιέργεια τα πάντα, όσα βλέπει στη γη και στον ουρανό, αλλά δεν γνωρίζει ποιος είναι ο Κύριος ούτε προσπαθεί να το μάθει. Κι όταν ακούει διδασκαλία για το Θεό, λέει:

«Μα πώς είναι δυνατό να γνωρίσουμε το Θεό; Κι εσύ από που Τον γνωρίζεις;».

Θα σου πω: Μαρτυρεί το Άγιο Πνεύμα, Αυτό γνωρίζει και μας διδάσκει.

«Άλλα μήπως το Πνεύμα είναι ορατό;».

Οι απόστολοι Το είδαν να κατεβαίνει σε πύρινες γλώσσες, κι εμείς Το αισθανόμαστε μέσα μας. Είναι γλυκύτερο από κάθε τι γήινο. Αυτό γεύονταν οι προφήτες και μιλούσαν στο λαό και ο λαός τους πρόσεχε. Οι άγιοι απόστολοι έλαβαν Άγιο Πνεύμα και κήρυξαν σωτηρία στον κόσμο χωρίς να φοβούνται τίποτα, γιατί τους ενίσχυε αυτό το Πνεύμα. Το ίδιο και οι μάρτυρες και οι ασκητές πήγαιναν χαρούμενοι στο μαρτύριο και την κακοπάθεια. Γιατί το Άγιο Πνεύμα, το αγαθό και γλυκό, έλκει την ψυχή στην αγάπη του Κυρίου. Κι έτσι η ψυχή, χάρη στη γλυκύτητα του Αγίου Πνεύματος, δεν φοβάται τα βασανιστήρια.

Πολλοί άνθρωποι λένε σήμερα πώς δεν υπάρχει Θεός. Μιλούν έτσι γιατί στην καρδιά τους ζει υπερήφανο πνεύμα, που τους υποβάλλει ψέματα κατά της Αλήθειας και της Εκκλησίας του Θεού. Νομίζουν πώς είναι σοφοί, ενώ στην πραγματικότητα δεν αντιλαμβάνονται καν ότι τέτοιοι λογισμοί δεν είναι δικοί τους, αλλά προέρχονται από τον εχθρό. Αν όμως κανείς τους δεχτεί στην καρδιά του και τους αγαπήσει, τότε γίνεται συγγενής με το πονηρό πνεύμα. Και είθε να μη δώσει ο Θεός σε κανένα να πεθάνει σε τέτοια κατάσταση.

Αντίθετα, στην καρδιά των αγίων ζει η χάρη του Αγίου Πνεύματος, που τους κάνει συγγενείς του Θεού. Οι άγιοι νιώθουν ολοκάθαρα πώς είναι πνευματικά παιδιά του ουράνιου Πατέρα, και γι' αυτό λένε: «Πάτερ ημών...».

Η υπερηφάνεια εμποδίζει την ψυχή να μπει στο δρόμο της πίστεως. Στον άπιστο δίνω μια συμβουλή. Ας πει: «Κύριε, αν υπάρχουν, φώτισε με, και θα Σε υπηρετήσω μ' όλη μου την καρδιά και μ' όλη μου την ψυχή». Και ο Κύριος θα φωτίσει οπωσδήποτε μια τέτοια ταπεινή σκέψη και προθυμία για την υπηρεσία του Θεού. Δεν πρέπει όμως να λέει: «Αν υπάρχουν, πάιδεψε με». Γιατί αν έρθει η τιμωρία, είναι δυνατό να μη βρει τη δύναμη να ευχαριστήσει το Θεό και να μετανοήσει.

Όταν ο Κύριος σε φωτίσει, τότε ή ψυχή σου θα Τον αισθανθεί, θα αισθανθεί πώς την συγχώρησε και την αγαπάει. Θα το μάθεις με την πείρα σου, και η χάρη του Αγίου Πνεύματος θα μαρτυρεί στην ψυχή τη σωτηρία, και θα θέλεις τότε να διακηρύσσεις σ' όλο τον κόσμο: «Πόσο πολύ μας αγαπάει ο Κύριος!».

Ο Απόστολος Παύλος, όσο δεν γνώριζε τον Κύριο, Τον καταδίωκε. Όταν όμως Τον γνώρισε, τότε γύρισε σ' όλη την οικουμένη κηρύσσοντας το Χριστό.

Για να σωθείς, είναι ανάγκη να ταπεινωθείς. Γιατί τον υπερήφανο, και με τη βία να τον βάλεις στον παράδεισο, κι εκεί δεν θα βρει ανάπαυση. Κι εκεί δεν θα είναι ικανοποιημένος και θα λέει: «Γιατί δεν είμαι εγώ στην πρώτη θέση;». Αντίθετα, η ταπεινή ψυχή είναι γεμάτη αγάπη και δεν επιδιώκει πρωτεία, αλλά επιθυμεί για όλους το καλό και ευχαριστιέται με όλα.

Δείξαμε μεγάλη αμέλεια και δεν καταλαβαίνουμε πια αν υπάρχει η κατά Χριστόν ταπείνωση και αγάπη. Βέβαια, η ταπείνωση αυτή και η αγάπη γίνονται γνωστές μόνο με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Εμείς όμως δεν ξέρουμε ότι, για να προσελκύσουμε τη χάρη κοντά μας, πρέπει να την ποθήσουμε μ' όλη μας την ψυχή. Άλλα πώς θα ποθήσουμε κάτι που δεν το γνωρίζουμε καθόλου; Και όμως, όλοι μας τη γνωρίζουμε τη χάρη, έστω και λίγο, γιατί το Άγιο Πνεύμα κινεί κάθε ψυχή στην αναζήτηση του Θεού.

«Ω, πώς πρέπει να παρακαλούμε τον Κύριο να δώσει στην ψυχή το ταπεινό Άγιο Πνεύμα! Η ταπεινή ψυχή έχει μεγάλη ανάπαυση, ενώ η υπερήφανη βασανίζει η ίδια τον εαυτό της. Ο υπερήφανος δεν γνωρίζει την αγάπη του Θεού και βρίσκεται μακριά Του. Υπερηφανεύεται πώς είναι πλούσιος ή επιστήμων ή ένδοξος, μα δεν ξέρει την τραγικότητα της φτώχειας και της απώλειας του, αφού δεν γνώρισε το Θεό. Απεναντίας, εκείνον που αγωνίζεται εναντίον της υπερηφάνειας, τον βοηθάει ο Κύριος να νικήσει αυτό το πάθος.

Είναι αδύνατο ν' αγαπήσουμε και να γνωρίσουμε τον Κύριο, αν δεν ζήσουμε σύμφωνα με τις εντολές Του. Ο άνθρωπος όμως από μόνος του είναι ανίκανος να τηρήσει τις εντολές του Θεού. Γι' αυτό ο Ιησούς είπε: Αιτείτε, και δοθήσεται υμίν» (Ματθ. 7:7). Αν δεν ζητάμε, βασανίζουμε μόνοι μας τον εαυτό μας και χάνουμε τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Στον αγώνα μας πρέπει να είμαστε ανδρείοι. Ο Κύριος αγαπάει την ανδρεία και συνετή ψυχή. Αν δεν έχουμε ανδρεία και σύνεση, τότε πρέπει να τα ζητάμε από το Θεό και να υπακούμε στους πνευματικούς, γιατί σ' αυτούς ζει η χάρη του Αγίου Πνεύματος. Ο άνθρωπος μάλιστα, που ο νους του έπαθε βλάβη από δαιμονική ενέργεια, ιδίως αυτός πρέπει να υπακούει στον πνευματικό και να μην εμπιστεύεται καθόλου τον εαυτό του.

Οι ψυχικές συμφορές μας έρχονται από την υπερηφάνεια, ενώ τις σωματικές τις παραχωρεί πολλές φορές ο Θεός από αγάπη για μας, όπως έγινε με τον πολύαθλο Ιώβ.

Είναι πολύ δύσκολο να διαγνώσεις μέσα σου την υπερηφάνεια. Να όμως μερικά συμπτώματα: Αν σε προσβάλλουν δαίμονες ή σε βασανίζουν κακοί λογισμοί, αυτό σημαίνει πώς δεν έχεις ταπείνωση. Γι' αυτό, έστω κι αν δεν αντιλήφθηκες την υπερηφάνεια σου, ταπεινώσου. Αν είσαι οξύθυμος ή, όπως λένε, νευρικός, αυτό

είναι αληθινή συμφορά. Κι αν πάσχεις από παροξυσμούς και φοβίες, θα γιατρευτείς με τη μετάνοια, με το ταπεινό φρόνημα και με την αγάπη για τον αδελφό σου, ακόμα και για τους εχθρούς. Όποιος δεν αγαπάει τους εχθρούς, σε αυτόν δεν έχει κατοικήσει ακόμα ή χάρη του Θεού.

Στην πλάνη πέφτει κανείς είτε από απειρία είτε από υπερηφάνεια. Κι αν είναι από απειρία, ο Κύριος θεραπεύει γρήγορα αυτόν που πλανήθηκε. Αν όμως είναι από υπερηφάνεια, τότε θα υποφέρει για πολύν καιρό η ψυχή, ώσπου να μάθει την ταπείνωση, και τότε θα θεραπευθεί από τον Κύριο.

Στην πλάνη πέφτουμε όταν νομίζουμε πώς είμαστε πιο συνετοί και έμπειροι από τους άλλους, ακόμα κι από τον πνευματικό μας πατέρα. Έτσι σκέφτηκα κι εγώ με την απειρία μου, και γι' αυτό υπέφερα. Ευχαριστώ βαθιά το Θεό, γιατί έτσι με ταπείνωσε, με νουθέτησε και δεν πήρε το έλεος Του από μένα. Και τώρα σκέφτομαι πώς χωρίς εξομολόγηση στον πνευματικό δεν είναι δυνατό ν' απαλλαγούμε από την πλάνη, γιατί στον πνευματικό έδωσε ο Θεός τη χάρη του «δεσμείν και λύειν».

Η κοινωνία με το Θεό

Όποιος αγαπάει τον Κύριο, σκέφτεται πάντα Εκείνον. Η θύμηση του Θεού γεννάει την προσευχή. Αν δεν θυμάσαι τον Κύριο, τότε και δεν θα προσεύχεσαι και χωρίς την προσευχή, δεν θα παραμείνει ή ψυχή στην αγάπη του Θεού, γιατί η χάρη του Αγίου Πνεύματος έρχεται με την προσευχή.

Η προσευχή προφυλάσσει τον άνθρωπο από την αμαρτία, γιατί ο νους, όταν προσεύχεσαι, είναι απασχολημένος με το Θεό και στέκεται με ταπεινό Πνεύμα ενώπιον του Κυρίου, τον Όποιο γνωρίζει ή ψυχή του προσευχομένου.

Ο αρχάριος όμως χρειάζεται χειραγωγό, επειδή η ψυχή, πριν έρθει η χάρη του Αγίου Πνεύματος, έχει μεγάλο πόλεμο εναντίον των έχθρων και δεν μπορεί να διακρίνει ή ίδια αν ή γλυκύτητα που δοκιμάζει προέρχεται από τον εχθρό. Αυτό μπορεί να το διακρίνει μόνο εκείνος που γεύθηκε ο ίδιος το Άγιο Πνεύμα. Αυτός αναγνωρίζει τη χάρη κατά τη γεύση.

Όποιος θέλει να ασκεί την προσευχή χωρίς χειραγωγό και, μέσα στην υπερηφάνεια του, φαντάζεται πώς μπορεί να τη διδαχθεί από τα βιβλία, αυτός βρίσκεται κιόλας στην πλάνη. Τον ταπεινό όμως τον προστατεύει ο Κύριος· έτσι, αν πράγματι δεν υπάρχει έμπειρος οδηγός, αυτός καταφεύγει στον υπάρχοντα πνευματικό, και ο Κύριος θα τον σκεπάσει χάρη στην ταπείνωση του. Σκέψου ότι στον πνευματικό ζει το Άγιο Πνεύμα, και αυτός θα σου πει το ωφέλιμο. Αν όμως σκεφτείς πώς ο πνευματικός ζει με αμέλεια και διερωτηθείς, «Πώς είναι δυνατό να έχει το Άγιο Πνεύμα;», θα υποστείς εξαιτίας αυτής της σκέψης σου μεγάλο πειρασμό, και ο Κύριος θα σε ταπεινώσει και θα επιτρέψει να πέσεις σε κάποια πλάνη.

Η προσευχή δίνεται στον προσευχόμενο. Η προσευχή που γίνεται μόνο από συνήθεια, χωρίς καρδιά συντριμμένη για τις αμαρτίες της, δεν είναι αρεστή στο Θεό.

Ω άνθρωπε, μάθε την κατά Χριστόν ταπείνωση, και ο Κύριος θα σου χαρίσει να γευθείς τη γλυκύτητα της προσευχής. Η θεία χάρη δεν αφαιρεί την ελευθερία, αλλά συνεργεί μόνο στην εκπλήρωση των εντολών του Θεού. Ο Αδάμ βρισκόταν

στην κατάσταση της χάριτος, αλλά δεν του αφαιρέθηκε το αυτεξούσιο. Οι άγγελοι παραμένουν επίσης στο Άγιο Πνεύμα, αλλά δεν τους έχει αφαιρεθεί η ελεύθερη βούληση.

Ο Κύριος έδωσε στη γη το Άγιο Πνεύμα· και όσοι το έλαβαν, αισθάνονται τον παράδεισο μέσα τους.

Ίσως πεις: «Γιατί λοιπόν δεν έχω κι εγώ μια τέτοια χάρη;». Επειδή εσύ δεν παραδόθηκες στο θέλημα του Θεού, αλλά ζεις σύμφωνα με το δικό σου θέλημα.

Παρατηρήστε εκείνον που αγαπάει το θέλημα του: Δεν έχει ποτέ ειρήνη στην ψυχή του και δεν ευχαριστιέται με τίποτα. Γι' αυτόν όλα γίνονται όπως δεν θα έπρεπε. Όποιος όμως δόθηκε ολοκληρωτικά στο θέλημα του Θεού, έχει την καθαρή προσευχή και η ψυχή του αγαπάει τον Κύριο.

Έτσι δόθηκε στο Θεό η Υπεραγία Παρθένος: «Ιδού Η δούλη Κυρίου γένοιτο μοι κατά το ρήμα σου» (Λουκ. 1:38).

Αν λέγαμε κι εμείς, «Ιδού ο δούλος Κυρίου· γένοιτο μοι κατά το ρήμα σου», τότε τα ευαγγελικά λόγια του Κυρίου θα ζούσαν στις ψυχές μας, η αγάπη του Θεού θα βασίλευε σ' όλον τον κόσμο και η ζωή στη γη θα ήταν απερίγραπτα ωραία.

Άλλα μολονότι τα λόγια του Κυρίου ακούγονται τόσους αιώνες σ' όλη την οικουμένη, οι άνθρωποι δεν τα καταλαβαίνουν και δεν θέλουν να τα παραδεχθούν. Όποιος όμως ζει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, αυτός θα δοξαστεί και στον ουρανό και στη γη.

Από τη σειρά των φυλλαδίων «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ» της Ιεράς Μονής Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής

Πηγή: faneromenihol.gr